Nro III. 1839

ORDINATIONES AD CLERUM CURATUM DIOECESEOS GR. CAT. PREMISLIENSIS.

Nro 1067.

Die Anzeige der in Kriminal-Untersuchung gezogenen Pensionisten und Provisionisten hat künftig hin ganz aufzuhören.

Mit hoher Gubernial-Verordnung vom 24ten März l. J. Z. 18407. ist folgendes anher eröffnet worden:

Die h. k. Hofkanzley hat mit Dekret vom 28ten Februar 1839 Z. 4995/680. nach gepflogener Rücksprache mit der h. allgemeinen Hofkammer und der k. k. obersten Justizstelle Folgendes zu bestimmen befunden: Die durch das Justizhofdekret vom 9ten Juny 1815. vorgeschriebene Anzeige, daß ein Pensionist, Provisionist, oder eine in dem Genuße eines Gnadengehaltes stehende Person in Kriminaluntersuchung gezogen worden sey, hat künftig ganz aufzuhören, die Anzeige aber, daß ein wirklich dienender Beamter in Kriminal-Untersuchung verfallen, oder daß ein Beamter, Pensionist, Provisionist, oder eine in dem Genuße eines Gnadengehaltes stehende Person wegen eines Verbrechens abgeurtheilt worden ist, ist immer an diejenige politische oder Kammeral-Behörde zu erstatten, welcher der Abgeurtheilte, oder wenn das Urtheil die Wittwe, den Sohn oder die Tochter eines Beamten trifft, der Ehegatte oder Vater derselben unmittelbar untergeordnet ist, oder war.

Von welcher h. Verfügung sämtliche Kurat-Geistlichkeit hierortiger Diözes hiemit zur Wissenschaft und Darnachachtung verständiget wird. —

Vom gr. kath. General-Konsistorium.

Przemyśl am 27ten April 1839. —

Johann Bischof.

Polański.

Nro 1183.

Anträge auf Gnaden-Gaben können ohne besondere Allerhöchste Aufforderung geschehen.

Laut hohen Hofkanzleydekrets vom 23ten März l. J. Zahl 8904/1226 und hohen Gubernial Eröffnung vom 10ten April d. J. Zahl 23456 haben Se. Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 5ten Februar 1839. zu gestatten geruhet, daß künftig beim Vorhandenseyn rücksichtswürdiger Umstände ohne eine besondere Allerhöchste Aufforderung, wie solche das mit h. v. Verordnung vom 25ten März 1837. Z. 14492. kundgemachte Allerhöchste Kabinetsschreiben von 21ten Februar 1837. vorgeschrieben hat, auf Gnadengaben auch für solche Waisen der Staats-Beamten und Diener unmittelbar angetragen werden darf, welche beide Eltern verloren, und wegen des überschrittenen Normalalters zu keiner Pensions oder Provisions-Betheilung nach den bestehenden Vorschriften mehr geeignet sind, sobald die Erwerbsunfähigkeit und Mittellosigkeit derselben gehörig nachgewiesen erscheint.

Welche Allerhöchste Entschließung dem Kurat-Klerus nachträglich zu der hierortigen Verordnung vom 25ten Februar 1839 Zahl 567. zur Wissenschaft hiemit bekannt gegeben wird.

Vom bischöflichen General-Consistorium. —

Przemyśl den 4ten May 1839. —

Johann Bischof.

Polański.

Nro, 1309

Die Tauf- Trauungs- und Begräbniß- Akte sind unmittelbar nach deren Vollzuge in die Matrikel-Bücher einzutragen.

Laut hoher Gubernial-Eröffnung vom 27ten April l. J. Zahl 7664. sind in der neueren Zeit mehrere Fälle vorgekommen, daß Tauf- Trauungs- oder Begräbnißakte in den Matrikel-Büchern gar nicht eingetragen wurden, dazu gibt Anlaß, daß die Seelsorger die vorgenommenen Tauf- und Trauungsakte nicht immer unmittelbar nach deren Vollzuge und in Gegenwart der dießfälligen Zeugen in die Matrikel eintragen, sondern den vollzogenen Akt mit den Namen der dabei betheiligten Personen und den sonstigen erforderlichen Daten vorläufig auf einem Zettel anmerken, den Inhalt des letztern aber, später in das Matrikelbuch aus Vergessenheit, oder weil die vorläutige Anmerkung in Verstoß gerieth zu übertragen unterlaßen, daß ferner die Seelsorger, wenn sie einen Tauf- oder Begräbnißakt an einer zu einem fremden Ritus gehörigen Person vollzogen haben, es versäumen hievon sogleich dem betreffenden Pfarrer die Anzeige wegen Eintragung des Tauf- oder Begräbnißaktes zu erstatten. —

Da die Nachtheile welche aus der unterlaßenen Eintragung der Tauf- Trauungs und Sterbakte in die Matrikelbücher, sowohl für die Staats-Verwaltung, als auch für einzelne Private entspringen, sehr groß sind, zumahl es den letzteren in derlei Fällen in Gemäßheit der Normalvorschrift vom 23ten April 1813. Z. 13683, überlaßen werden muß, den durch den Tauf- Trauungs- oder Todtenschein beabsichtigten Beweis in einem andern oft sehr schwierigen Wege zu führen: so wird den sämtlichen Saecular und Regular-Kurat-Klerus hiemit in Folge des Eingangs berührten hohen Gubernial-Erlaßes vom 27ten April l. J. Zahl 7664. aufgetragen, die sogleiche Abstellung der obigen Mißbräuche, und die genaue und strenge Beobachtung der bestehenden Vorschriften, insbesondere des Patents vom 20ten Hornung 1784. der hohen Gubernial-Verordnung vom 22ten May 1812 Zahl 8256. vom 2ten August 1816 Z. 33822 und vom 1ten August 1835. Z. 43591. mit dem Beisatze zur Pflicht gemacht, daß jede Außerachtlaßung dieser Vorschriften an dem Schuldtragenden auf das strengste geahndet werden wird. —

Insbesondere wird dem sämtlichen Kurat-Klerus bedeutet, daß nach dem Patente vom 20ten Februar 1784 und der mit h. Gubernial-Verordnung vom 1ten August 1835. Z. 43591. bekannt gegebenen Allerhöchsten Entschließung vom 20ten Juny 1835 bei Trauungsakten die Zeugen, und bei Taufhandlungen die Pathen ihre eigenhändige Unterschrift in der betreffenden Rubrik des Matrikelbuches beyzusetzen, im Falle sie aber, des Schreibens unkündig wären, die durch einen Namensfertiger vertrettene Unterschrift mit ihrem Handzeichen zu bekräftigen haben. —

Den Dechänten wird aufgetragen sich bei der periodischen Visitation von der genauen Befolgung dieser Vorschriften die Uiberzeugung zu verschaffen, und jede Wahrnehmung einer Statt findenden Nachläßigkeit der Seelsorger dem Consistorium anzuzeigen, welches hierüber vorschriftsmäßig das weitere Amt handeln, jeden vorkommenden Fall der unterlassenen Eintragung eines Taufs- Trauungs- oder Sterbaktes aber, wegen strenger Bestrafung des Schuldtragenden zur Kenntniß der hohen k. k. Landesstelle bringen wird. —

Das obbezogene Patent vom 20ten Februar 1784 und h. Gubernial-Verordnung vom 1ten August 1835. Zahl 43591. wird im Anbuge 1/2 2/2 zur genauen Darnachachtung republizirt.

Vom gr. kath. bischöflichen General-Consistorium. —

Przemyśl am 25ten May 1839. —

Johann Bischof.

Polański.

2/2

Copia Patentalis ddto 20ma Februarii 1784.

Uniwersał. — względem Metryk, Chrztu. — Ślubów i Pogrzebów. — My Józef, etc.

Regestra Rodzących się, Slubów i Pogrzebów są tak względem publicznych Rządów, iako i poiedynczych Familii wielkiey wagi, publiczne Rządy nabywaią z tąd względem pomnożenia lub pomnieyszenia małżeństw, względem przebywania, lub

ubywania Rodzących się, względem więcey, lub mniey Zmarłych, pożyteczney wiadomości, poiedynczym Familiom służą w różnych okolicznościach za dowodne Dokumenta, i częstokroć bywaią za fundament brane do Sądowych Decyzyi, na których Stan Obywatela i wszystkich Familii polega. Z tych przyczyn przez troskliwość o dobro Naszych Poddanych za obowiązek sobie bierzemy, względem takowych Regestrów, których sposób prowadzenia aż dotąd szczególnie tylko od upodobania zależał, i na zaświadczeniu iednego Człowieka polegał, taki porządek przypisać, któren dla Państwa całego użytecznieyszemi ie czyniąc z powszechną iednostaynością razem Nieuchybność przyzwoitą Prawom wraz łączy. —

§. 1. Każden Proboszcz więc powinien odtąd w swoiey Parafii trzy odmienne prowadzić Regestra, to iest: Książkę ślubów, książkę do zapisywania Rodzących się, i Książkę umarłych. — Książka ślubów powinna podług Formularza Nro 1. przyłączonego, następuiące mieć Rubryki: Rok, Miesiąc i Dzień ślubu, Numer Domu, Imie i Przezwisko Oblubieńca, Religia i wiek onegoż, czyli Młodzian, lub Wdowiec: Imie i Przezwisko Oblubienicy, iey Religia, Wiek, czyli Panna lub Wdowa, Imie i Przezwisko Swiadków i stan ich. —

§. 2. Rubryki Oblubieńca od tego co Slub daie zapisywane bydź maią, Swiadkowie zaś ieżeli pisać umieią, sami się własną ręką podpisywać powinni. — Jeżeli zaś pisać nie umieią, na ten czas Bakalarz, lub kto inny za nich imiona ich podpisze, iednakże zapis na mieyscu ich uczyniony, krzyżem, lub innym znakiem ręką własną położonym tym sposobem, iako przy testamentach, i innych Ugodach iest zwyczay, potwierdzić maią. —

§. 3. Na końcu każdey karty ślubnego Regestru, Proboszcz swoie imie własną ręką podpisze. — Jeżeli zaś iaki Slub nie od samego Proboszcza dawany był, na ten czas za każdym razem od dawaiącego z osobna podpisany bydź powinien. — Ordynaryiny Kooperator podpisze tylko z tym dokładem — Kooperator. — Jeżeli zaś iaki cudzy Xiądz na mieyscu Proboszcza ślub daie, na ten czas do iego podpisu dodać się należy: iż Proboszcza na to ma pozwolenie. —

§. 4. Ażeby tak liczbę Rodzących się w powszechności, iako też liczbę dzieci oboiey płci, tudziesz ieżeli z małżeńskiego łoża lub nie, spłodzone są, wiedzieć można. W regestrze Rodzących się podług Formularza Nro 2, następuiące Rubryki zrobione bydź powinny, Rok, miesiąc, i dzień urodzenia, Numer domu, Imie Ochrzczonego, iego płeć, czyli z ślubnych Rodziców lub nie: Imię i Przezwisko Rodziców, ich Religia, Imie, Przezwisko i stan chrzesnych Rodziców (kumów). —

Jeżeli dziecie nie iest z małżeńskiego łoża spłodzone, imie Oyca do ksiąg Chrztu zapisywać nie trzeba. Ponieważ takie szczególnie z wyznania matki, z wieści niepewnych, lub domniemywania się Pasterza pochodzące zapisywanie, zawsze iest bardzo wątpliwe, mniemanego oyca, w oczach świata zawstydza, i wsamey istocie ani z matką, ani z dziecięciem żadnego prawnego nie ma związku. — A zatém tylko na ów czas takiemu nie z małżeństwa spłodzonemu dziecięciu, imie Oyca przydać się należy, ieżeli tenże sam się do tego przyzna. —

Oycowie chrześni powinni tak iako i Świadkowie ślubni, albo własną ręką sami się zapisywać, lub ieżeli na mieyscu ich kto inny zapisze, cudzą rękę położeniem znaku potwierdzić. —

§. 5. Regestra Zmarłych po Parafiach wszędzie podług Formularza Nro 3. w sześciu Rubrykach prowadzić się maią, to iest: Rok, i Miesiąc, i dzień śmierci, Numer domu, Imie, Religia, Płeć i Wiek opowiedziany Zmarłego. —

Jeżeli zaś na którém mieyscu Rewizyi Zmarłych niemasz, iednakże Cyrkularny Fizyk (Doktor) lub wyprobowany Chyrurgus znayduie się, na ten czas do tych rzeczonych ieszcze siódma Rubryka to iest: gatunek choroby i śmierci przydany bydź powinien. — Na ten koniec Cyrkularnym Doktorom i Chirurgom zaleca się, ażeby Proboszczom, każdego Zmarłego, do którego zawołani byli, chorobę na piśmie opowiadali. —

§. 6. Żydzi podobnież także troiakie Regestra prowadzić i przepisane Rubryki z małą odmianą co do ich Religii, zupełnie zachować powinni. — Tam gdzie mieyscowy Rabin iest postanowiony, ma tenże takowe Regestra prowadzić, poiedynczych zaś Familii, Rabin ów, który mieyscu owemu iest naybliższy, Regestra pisać będzie. —

§. 7. Podczas Wizyt Dyecezyi, obowiązkiem iest Biskupów, ażeby zawsze sobie Xięgi ślubne, Rodzących się i Umarłych produkować kazali. —

§. 8. Podobnież i Cyrkularni Officyalistowie od czasu do czasu wglądać maią, ieżeli takowe Xięgi po wszystkich mieyscach podług przepisu prowadzą się. —

§. 9. Na końcu każdego Roku powinni Proboszczowie, iako i Rabini wszystkich trzech Regestrów Tabellę roczną z Rubrykami w Formularzu zgadzaiące się, razem zsumować, i takową naydaléy w połowie Stycznia tak do Konskrybuiącego w Cyrkule Woyskowego Officialisty, iako i do Cyrkularnego Urzędu przesyłać. —

Dań w Naszém Stołeczném i Rezydencyonalném Mieście Wiedniu dnia 20go Miesiąca Lutego - Tysiąc siedmset ośmdziesiątego czwartego, Państw Naszych Rzymskiego w dwudziestym — dziedzicznych w czwartym Roku. — JOZEF mpp. — (L: S:)

Leopold Hrabia a Kollowrat. mpp. — Jan Wacław de Margelik. mpp.

⅓.

Vom k. k. Landes = Gubernium. — Nro 43591. — Dem gr. kath. bischöflichen Consistorium in Przemyśl. — Ex Offo.

Hinsichtlich der verhandelten Frage: ob nicht einige Modifikazionen in Ansehung der Bestimmungen, über die Eintragung der Pathen und Zeugen in die Tauf= und Trauungsregister, so wie bei der Eintragung der Väter unehelicher Kinder in die Taufbücher einzutretten hätten, haben Se. Majestät mit a. h. Entschließung vom 2ten Juny d. J. zu verordnen geruhet: daß in Ansehung der Unterschrift der Zeugen und Pathen es bei der allerhöchsten Vorschrift vom 20ten Februar 1784 zu bleiben habe. — Wenn übrigens bei der eigenhändigen Eintragung der Pathen und Zeugen sich eine Undeutlichkeit zeigt, welche in Folge der Zeit zu Ungewißenheiten und Irrungen Anlaß geben könnte, dann soll der Name des Pathen oder Zeugen von Jemanden, welcher eine gut leserliche Schrift hat, (Pfarrer, Kooperator, Schullehrer) mit Beisätzung seines eigenen Namens gleichsam als Uibersetzer leserlich mit dem Beisatze: lies — beigeschrieben werden. —

Se. Majestät haben ferner zu befehlen geruhet: daß wie es hie und da sehr üblich ist, künftig von den Trau und Taufbüchern zwei reine Copien genommen, von den Pfarrern mit den Originalien genau kollazionirt, von den Bezirks=Vicaren oder Dechanten bei den kanonischen Visitazionen genau revidirt, und als auf diese Art beglaubigte Abschriften gefertiget, und daß — während das Originale sorgfältig aufbewahrt wird, eine dieser beglaubigten Copien an das Ordinariat eingesendet werde, damit im Falle, daß ein Exemplar wie immer zu Grunde geht, noch ein — dasselbe ersetzendes. Pare vorhanden sey. — Hinsichtlich der Eintragung des Vaters eines unehelichen Kindes in das Taufbuch, geruheten Se. Majestät zu verordnen, daß sich zwar in der Regel nach den bestehenden Gesetzen zu benehmen sey, sollte der uneheliche Vater des Kindes sich aber bei der Taufe oder später in das Taufbuch als solcher schriftlich eintragen wollen, so ist ihm dieß in Gegenwart des Seelsorgers und eines Zeugen jederzeit und unweigerlich zu gestatten. —

Wovon das Consistorium in Folge h. Hofkanzeley Dekrets vom 27ten Juny d. J. Zahl 16406, zur angemessenen Verfügung wegen genauer Befolgung dieser a. h. Anordnung hiemit in die Kenntniß gesetzt wird. — Lemberg den 1ten August 1835.

Stutterheim. mmp. — Schneider. mp.